

РЕШЕНИЕ

№ 5258

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4174** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.268 ДОПК. Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение № ПИ-119/11.03.2020 година на Директор ТД на НАП- [населено място]. Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното решение. Твърди се, че в решението са развити мотиви, които са общи, без да се обсъждат направените от дружеството възражения, които касаят обжалваното постановление за налагане на обезпечителни мерки, като в решението са изброени законови норми, като в постановлението липсват и липсва посочване на установено и изискуемо публично вземане, което да доведе до налагането на обезпечителни мерки, няма и основания за това, че установените и изискуеми публични вземания ще бъдат затруднени при събирането ми. Нещо повече дори съгласно нормата на чл.165 от ДОПК, събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго и не е налице влязъл в сила Акт за установяване на публично държавно вземане, още по- малко е налице такъв, който подлежи на принудително изпълнение и там на обезпечение. Неоснователно е твърдението на административния орган, че в Акта е допуснато предварително изпълнение на основание чл.60 от АПК, което да обуслови принудително събиране на сумата, а Актовете за установяване на публичното

държавно вземане не са влезли в сила поради обжалването му, като липсва годно за събиране вземане, като дружеството жалбоподател е изряден платец и няма установени и изискуеми публични вземания, които да не са платени и да бъде в невъзможност да бъдат платени. Иска се отмяна на Решението и отмяна на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма]-гр.С., редовно уведомен при условията на чл.138, ал.2 АПК се представлява от адвокат Д., редовно упълномощен, който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Не претендира заплащането на разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на ТД на НАП [населено място], редовно уведомен при условията на чл.138, ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

[фирма] [населено място] е притежавало Удостоверение за издаден лиценз от Държавната комисия по хазарта за Моментна лотарийна игра“ Национална лотария“ за 23 разновидности със срок на действие на лиценза 5 години считано от 27.01.2017 година.

Със Заповед № 4604/08.10.2019 година на Изпълнителен Директор на НАП- [населено място] К. Г. е преназначена на длъжността Директор ТД на НАП-С., считано от 08.10.2019 година.

Със Заповед №4663/29.10.2019 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] В. П. е преназначен на длъжността Заместник – директор ТД на НАП- С. считано от 01.11.2019 година.

Със Заповед №3ЦУ- ОНР-25/01.11.2019 година Изпълнителен директор на НАП- С. оправомощил П. В. П.–Заместник директор на ТД на НАП- С. да изпълнява правомощията на Директор ТД на НАП при отсъствие / законоустановен отпуск, командировка и други/ на А. Г., а в случай на едновременно отсъствие на Териториален директор А. Г. и Заместник- директор ТД на НАП П. В. П. функциите на Териториален директор на ТД да се изпълняват от С. С. Паунова- Заместник – директор на ТД на НАП- С..

На 14.02.2020 година Председател на Държавна комисия по хазарта издал Акт за установяване на публично държавно вземане № 3, с което установил публични държавни вземания на [фирма]- държавни такси за лого игра Държавна такса в Национална лотария- Моментни в размер на 34 850790,46 лева лихви в размер на 12 764399,13 лева/ общ размер на задължението 47 615 189,59 лева и допуснал предварително изпълнение на акта. Срещу Акта за установяване на публичното държавно вземане, дружеството- жалбоподател депозирало жалба до АССГ, както и срещу допуснатото предварително изпълнение.

На 14.02.2020 година Председател на държавна комисия по хазарта издал Акт за установяване на публично държавно вземане № 4, с който установил задължения за донасяне в размер на 188 199 519,65 лева и лихва за забава в размер на 34 991 384,81 лева и допуснал предварително изпълнение на акта на основание чл.60, ал.1 от АПК.

С Определение № 1498/21.02.2020 година, постановено по адм. дело № 2031/2020 година по описа на АССГ е оставена без уважение жалбата на [фирма] [населено

място] срещу Разпореждане за допускане на предварително изпълнение на Акт за установяване на публично държавно вземане №3/14.02.2020 година издадено от Председател на Държавната комисия по хазарта.

С Определение №1493/21.02.2020 година, постановено по адм. дело № 2038/2020 година по описа на АССГ отхвърлил жалбата на [фирма] срещу разпореждане за допуснато предварително изпълнение на Акт за установяване на публично държавно вземане № 4/14.02.2020 година на Председател на Държавна комисия по хазарта.

На 21.02.2020 година с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С-202225-022-0010123 Главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. офис“ Средни данъкоплатци и осигурители“ за установяване на установени и изискуеми публични вземания по изпълнително дело №[ЕИК]/2020 година в размер на 273 150 550,57 в това число лихва в размер на 50 100240,46 лева и главница в размер на 223 050 310,11 лева наложил запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и в съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в една търговска банка и запор върху МПС/ подробно посочени в Постановлението-16 на брой, с нулева балансова стойност.

Постановлението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 26.02.2020 година.

Срещу Постановлението за налагане на обезпечителни мерки жалбоподателят депозирал жалба до Директор ТД на НАП С., а последният с Решение № ПИ-119/11.03.2020 година оставил жалбата на дружеството без уважение като неоснователна. (Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 22.04.2020 година/.

Двата Акта за установяване на публично държавно вземане № 3 и №4/14.02.2020 година са обжалвани по съдебен ред пред АССГ, като са образувани две дела № 2465/2020 година отложено съответно за 13.10.2020 година и за 16.09.2020 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.197, ал.2 ДОПК, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение №ПИ-119/11.03.2020 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката за законосъобразността му съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-гр. С.- град, на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, а от доказателствата по делото е видно че, лицето А. Г. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността Директор ТД на НАП-С.- считано от 18.10.2019 година и на тази дата е отсъствала като е ползвала отпуск поради временна неработоспособност от 09.03.2020 година до 13.03.2020 година, като в периода на отсъствие е била замествана от П. П. на длъжност-Заместник- директор ТД на НАП-С., който пък от своя страна е бил надлежно

оправомощен при отсъствие на А. Г. да изпълнява правомощията и на Директор ТД на НАП. От доказателствата по делото също е установено, че П. В. П. е заемал длъжността Заместник- директор ТД на НАП- С.. Решението е издадено от името на Директор ТД на НАП/ при условията на заместване. Следва да бъде отбелязано ,че заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период,заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. При издаването му,Директор ТД на НАП- С.- град е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално- правните разпоредби на ДОПК.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител.Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие ,изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество.Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права,обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура,предпоставки,срокове и органи.

В чл.195 от ДОПК, е визиран общи принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като Обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановилнето е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196.,ал.1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му,. фактическите и правните основания за издаването му,наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите,. вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Съгласно чл.197,ал.3 ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5](#)

В чл.266,ал.1 ДОПК е посочено,че всяко действие на публичния изпълнител може да бъде обжалвано от длъжника или вискателя пред Териториалния директор на съответната териториална дирекция на НАП,а в разпоредбата на чл.267 от ДОПК са визирани правомощията на и съответния териториален директор на ТД на НАП по повод подадена жалба срещу действия на публичен изпълнител, в това число и да остави подадената жалба без уважение/ какъвто е настоящият случай/.

Съдът намира, че Директор ТД на НАП механично и без наличието на каквито и да било доказателства е оставил жалбата на дружеството– жалбоподател без уважение, без да анализира събраните доказателства и без да изследва както обезпечителната нужда,така и обстоятелството дали соченото обезпечение съответства на обезпечителната нужда,което е довело до постановяване на решението при нарушение на административно-производствените правила, а последното пък е довело и до нарушаване на материално- правните разпоредби на ДОПК. В чл.162 от ДОПК е посочено ,че държавните и общинските вземания са публични и частни.В алинея втора на ъсци ятекст е дуточено, че Публични са държавните и общинските вземания: за данъци, включително акцизи, както и мита, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета, за други вноски, установени по основание и размер със закон, за държавни и общински такси, установени по основание със закон,. за незаконосъобразно извършени осигурителни разходи, за паричната равностойност на вещи, отнети в полза на държавата, глоби и имуществени санкции, конфискации и отнемане на парични средства в полза на държавата, по влезли в сила присъди, решения и определения на съдилищата за публични вземания в полза на държавата или общините, както и решения на Европейската комисия за възстановяване на неправомерно предоставена държавна помощ, включително за дължимите по тях обезщетения, глоби и имуществени санкции, по влезли в сила наказателни постановления, за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз, лихвите за вземанията по т. 1 - 8. Публичните вземания се установяват и събират в левове. Частни са държавните и общинските вземания извън тези по ал. 2. В алинея 5 е доутечноно , че Публични вземания са вземанията на бюджета на Европейския съюз по решения на Европейската комисия, Съвета на Европейския съюз, Съда на Европейските общности и Европейската централна банка, с които се налагат парични задължения, подлежащи на изпълнение на основание [чл. 256 от Договора за създаване на Европейската общност](#). Публични вземания са и вземанията на държавите - членки на Европейския съюз, по влезли в сила решения за конфискация или отнемане на парични средства, за паричната равностойност на конфискувано или отнето имущество, както и по решения за налагане на финансови

санкции, постановени в държави - членки на Европейския съюз, когато са признати и подлежат на изпълнение в Република България. Публични вземания са вземанията за финансови административни санкции и/или глоби, включително такси и начисления, наложени от компетентните органи или потвърдени от административните или съдебните органи на държави - членки на Европейския съюз, или, когато е приложимо, от съдилища за трудови дела на държави - членки на Европейския съюз, във връзка с неспазването на [Директива 96/71/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ, L 18/1 от 21 януари 1997 г.) или на [Директива 2014/67/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за осигуряване на изпълнението на [Директива 96/71/ЕО](#) относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на [Регламент \(ЕС\) № 1024/2012](#) относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар ("Регламент за ИСВП") (ОВ, L 159/11 от 28 май 2014 г.).

Редът за събиране на публичните вземания е регламентиран в чл.163 от ДОПК, според който публичните вземания се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго, Публичните вземания се събират от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон е предвидено друго. Екземпляр от акта за установяване на публичното вземане се предоставя на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от връчването му. В чл.165 от ДОПК е посочено, че събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго, а в чл.166,ал.1 от ДОПК е визирано, че установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в [Административнопроцесуалния кодекс](#). Ако в съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация. Актът за публично общинско вземане се обжалва по административен ред пред кмета на общината, а за публично държавно вземане - пред ръководителя на съответната администрация по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Ръководителят на администрацията може да упълномощи органи, горестоящи на органа, издал акта, които да разглеждат по същество и да се произнасят по жалбите против актовете за публични вземания. Заповедта за упълномощаването се обнародва в "Държавен вестник".

В разпоредбата на чл.209, ал.1 и ал.2 от ДОПК е посочено, че принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането. Изпълнителните основания са визираны в чл.209,ал.2 от ДОПК и това са ревизионен акт, независимо дали е обжалван, декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, актовете по [чл. 106](#) и [107](#), независимо дали са обжалвани, постановление за принудително събиране, издадено от митническите органи, независимо дали е обжалвано, влязло в сила наказателно постановление, влезли в сила решения, присъди и определения на съдилищата, както и решения на Европейската комисия, на Съвета на Европейския съюз, на Съда на Европейските общности и на Европейската централна банка, разпореждане за събиране на суми, издадено от органите на Националния осигурителен институт, независимо дали е обжалвано разпореждане по [чл. 211, ал. 3](#),

независимо дали е обжалвано.

Настоящият съдебен състав намира, че на първо място липсва годно изпълнително основание- влязъл в сила Акт за установяване на публично държавно вземане. Обстоятелството, че органът, издал двата Акта за установяване на публично държавно вземане №3 и №4/14.02.2020 година е допуснал предварителното им изпълнение по реда на чл.60,ал.1 от АПК не води до извод, че допуснатото предварително изпълнение по реда на чл.60,ал.1 АПК е приравнено на влязъл в сила АУПДВ и че е налице годно изпълнително основание. Съгласно чл.92 от Закона за хазарта Декларирането и установяването на таксата по [чл. 30, ал. 3](#) или променливата част от таксата по [чл. 30, ал. 4](#) се извършват по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Декларацията по [чл. 30, ал. 8](#) е изпълнително основание по смисъла на [чл. 209, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Издадените актове се обжалват по реда на същия кодекс. За неплатените в срок годишни вноски за социално отговорно поведение и лихви за забава се прилага [чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Неплатените в срок годишни вноски за социално отговорно поведение и лихви, държавните такси по ал. 1 и лихвите, имуществените санкции и глобите по влезли в сила наказателни постановления за нарушения по този закон подлежат на събиране по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). [Член 19 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#) се прилага съответно. Недължимо платени или събрани суми по ал. 1 - 3 и подлежащи на възстановяване се прихващат или възстановяват по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#)..

На тази плоскост след като е приложим ДОПК по отношение на установените публични държавни вземания от страна на Председател на Държавна комисия по хазарта публичен изпълнител е пристъпил към обезпечение на вземания, които не са установени с влязъл в сила Акт за установяване на публично държавно вземане, няма годен изпълнителен титул и без основание е наложил обезпечителни мерки, без да има годен изпълнителен титул/ влязъл в сила Акт за установяване на публичното държавно вземане и то два, защото двата Акта за установяване на публични държавни вземания са обжалвани пред АССГ и са образувани две дела, които не са приключили, нито към момента на издаване на издаване на Постановлението ,нито към момента на издаване на Решението на Директор ТД на НАП, нито пък към момента на постановяване на настоящото решение. Обстоятелството, че органът ,издал двата АУПДВ е допуснал предварителното им изпълнение по реда на чл.60,ал.1 АПК, не води до извод, че актовете са влезли в сила и от там, че е налице годно изпълнително основание, позволяващо да се пристъпи към принудително събиране на публичните държавни вземания. Нормите на ДОПК, цитирани по- горе не позволяват разширително тълкуване и прилагане по аналогия на други непосочени в ДОПК изпълнителни титули. . Задължението на лицето става изискуемо с влизането в сила на АУПДВ, с който публичното задължение се индивидуализира по основание, размер и адресат. В РЕШЕНИЕ № 14337 ОТ 25.10.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 4788/2019 Г., VIII ОТД. НА ВАС се сочи, че нормата на [чл. 165 от ДОПК](#) императивно задължава събирането на държавните публични вземания да се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане. Следователно, за да бъде издаден АУПДВ по реда на [чл. 166 от ДОПК](#) компетентният административен орган следва да установи недължимо платени или надплатени суми, или неправомерно получени, или неправомерно усвоени средства по някоя от схемите или мерките за плащане или по

проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и че вземането е възникнало въз основа на стабилен административен акт. Следва да се посочи, че събирането на такова вземане е обусловено не от настъпването на изискуемостта му, а от стабилизирането на изпълнителното основание, което го установява - арг. от [чл. 165 от ДОПК](#). По правната си природа АУПДВ е декларативен акт, подобно на ревизионния акт и подобно на него съставлява изпълнително основание. За разлика обаче от РА, АУПДВ е основание за събиране на установеното с него вземане само когато е влязъл в сила (срв. [чл. 165 от ДОПК](#) с [чл. 157, ал. 1](#), респ. [чл. 153, ал. 1 от ДОПК](#).) С такъв акт се установява наличието на едно публично парично притезание, което арготі е лихвоносно - арг. от [чл. 1 от ЗЛДТДПДВ](#) вр. с [чл. 163 от ДОПК](#). Обосноваването на предварителната изпълняемост на с т.н. важен държавен или обществен интерес е ирелевантно - изпълнението на публичното парично притезание логически няма как да се обоснове с така формулираните в общия кодекс критерии, тъй като неизпълнението в срок на такова изискуемо притезание е скрепено с начисляването на лихви, които са законната последица от незаплащането му в срок и покриват обезпечителната нужда, основана на обстоятелствата, проявлението на които би съставлявало държавен или/и обществен интерес. **В РЕШЕНИЕ № 3318 ОТ 25.03.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 9164/2014 Г., III ОТД. НА ВАС** посочва, че разпоредбата на [чл. 165 от ДОПК](#) категорично разпорежда, че събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган. Поради липсата на специален закон, който да въвежда друг ред за събиране на публични държавни вземания, съгласно тази разпоредба, санкциите могат да се удържат само след като актът за тяхното установяване влезе в сила.

В този смисъл- липсата на изпълнително основание- влязъл в сила АУПДВ, води до отмяна на наложеното обезпечение по силата на чл.195,ал.3 от ДОПК. Решението представлява едно механично писане, без да са събрани каквито и да било доказателства за наличието на изпълнителен титул ,а наред с това при проверката Директор ТД на НАП не е изследвал въпроса за наличието на годно изпълнително основание,явяващо се предпоставка за налагане на обезпечителните мерки- запор върху сметки на длъжника, находящи се в 1 търговски банки и запор върху МПС.

Наред с това ,обезпечителни мерки- запор върху 16 броя МПС,собственост на длъжника са немотивирани и от постановлението не може да стане ясно кои точно действия на задължения субект ще доведат до затруднено събиране на установените и изискуеми публични вземания. Публичният изпълнител не е събрал доказателства и за това дали въпросните МПС са собственост на длъжника, няма и доказателства за това, дали публичният изпълнител е спазил разпоредбата на чл.195,ал.6 от ДОПК, съгласно която обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма-в следната последователност по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица, като обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. В случая на първо място,липсват доказателствата дали публичният изпълнител е събрал доказателства за това каква е балансовата стойност на запорираните МПС,дали същите са заприходени като транспортни средства, каква е балансовата им стойност. Липсват и доказателства за това каква е застрахователната стойност на МПС и дали същите са собственост на длъжника/защото простото твърдение,че са собственост без представени доказателства, не може да доведе до извод, че същите са собственост на

длъжника. Нещо повече дори самият публичен изпълнител е излязъл извън предоставените му правомощия да наложи обезпечителни мерки по отношение на леките и товарните автомобили, тъй като при липса на каквито и да било доказателства за балансова стойност, е наложил запор върху МПС по тяхната балансова стойност- 0 лева. Липсват и доказателства за спазена процедура по чл.201 от ДОПК- при запор на движима вещь публичният изпълнител извършва опис, оценка и предаване на вещта за пазене на длъжника или на трето лице или изземва и съхранява вещите, като върху вещта може да се поставя запорен знак (стикер), а описът, оценката и предаването на вещта за пазене или изземването и съхранението ѝ се извършват по реда на този кодекс. Законодателят именно в нормата начл.195,ал.6 от ДОПК е визирал поредност на стойностите за налагане на обезпеченията при липса на една стойност- при казаното по- горе, първо по балансова стойност, а ако такава няма в последователност изрично посочена в този текст. Липсата на спазена поредност относно стойността на МПС, които са запорирани, лишава съда от възможността да прецени дали обезпечителната нужда съответства на предполагаемите задължения. Това порочно налагане на запор върху МПС от страна на публичния изпълнител, без да са спазени визираните в ДОПК условия и предпоставки, води до незаконосъобразност на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, а от там и до незаконосъобразност на Решението на Директор ТД на НАП, с което по същество е потвърдено Постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Наред с това, няма доказателства дали запорът върху МПС е наложен, защото по делото се съдържа само изпращане на запорното съобщение до СДВР, но няма доказателства ,че запорът върху МПС е реално наложен. Директор ТД на НАП не е съобразил дали обезпечителната мярка е подходяща и дали съответства на обезпечителната нужда, респективно на това дали съответства както на предполагаемото задължение, така и дали стойностите на МПС не надхвърлят значително обезпечителната нужда, и възниква въпросът как публичен изпълнител е преценил, че обезпечението съответства на обезпечителната нужда и дали с това обезпечение не се затруднява дейността на ревизираното лице. При налагането на Запор върху сметки на длъжника в една търговска банка публичният изпълнител отново не е изследвал въпроса дали с така наложената обезпечителна мярка не се възпрепятства дейността на субекта.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за незаконосъобразно и подлежащо на отмяна, както и самото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски е неоснователна. Жалбоподателят не е заявил претенция за присъждане на разноски / а и в съдебното заседание на 29.09.2020 година изрично процесуалният представител на жалбоподателя заяви, че не претендира разноски.

Воден от горното и на основание чл.268 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-119/11.03.2020 година на Директор ТД на НАП- [населено място] И **ПОТВЪРДЕНОТО С НЕГО** Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С-202225-022-000010123/21.02.2020 за обезпечаване на установено и изискуемо публично вземане в размер на [фирма] в размер на 273 150 550,57 лева на Главен публичен изпълнител при ТД на НАП.

НА основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.268, вр с чл.197 и сл. ДОПК.

СЪДИЯ: